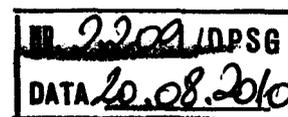

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 15 din 25 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967*”, inițiată de doamna deputat Mihaela Stoica – PD-L (Pl-x. 382/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 3 din *Legea nr. 15/1993 pentru aderarea României la Convenția europeană în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967*, acesta urmând să aibă următorul conținut:

„În conformitate cu art. 26 din convenție, autoritatea din România căreia i se pot transmite cererile prevăzute de art. 14 este Oficiul Român pentru Adopții.

Potrivit prevederilor art. 1 și 2 din convenție, Oficiul Român pentru Adopții va notifica secretarului general al Consiliului Europei măsurile luate pentru a asigura conformitatea legislației române cu dispozițiile convenției.

(3) Oficiul are rolul de a duce la îndeplinire obligațiile asumate de statul român în materia adopției prin convențiile și tratatele internaționale la care România este parte, de a pune în aplicare și de a urmări și asigura aplicarea unitară a legislației în domeniul adopției”.

II. Observații

Conform prevederilor art. 3 din *Legea nr. 15/1993*, „În conformitate cu art. 26 din convenție, autoritatea din România căreia i se pot transmite cererile prevăzute la art. 14 este Ministerul Justiției”.

În conformitate cu prevederile art. 8 pct. 1 din convenție, „Autoritatea competentă nu va pronunța o adopție decât dacă și-a format convingerea că adopția va fi în interesul copilului”. Conform art. 9 pct. 1 al aceluiași act normativ european „Autoritatea competentă nu va pronunța o adopție decât după o anchetă corespunzătoare privind adoptatorul, copilul și familia sa”.

Sintagma utilizată în tot cuprinsul documentului este „autoritatea competentă”, aceasta fiind definită la art. 4 al convenției astfel: „adopția nu este valabilă decât dacă este pronunțată de o autoritate judiciară sau administrativă, denumită în continuare autoritate competentă”.

Potrivit dispozițiilor art. 67 alin. (1) și (2) din *Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției, republicată*:

„(1) Instanțele judecătorești române sunt competente să judece cererile prevăzute de prezenta lege dacă cel puțin una dintre părți are domiciliul în România.

(2) Instanțele judecătorești române sunt exclusiv competente să judece procesele privind încuviințarea deschiderii procedurii adopției interne, încredințarea în vederea adopției și încuviințarea adopției dacă

cel ce urmează a fi adoptat are domiciliul în România și este cetățean român sau străin fără cetățenie”.

Din coroborarea aspectelor menționate rezultă că în România autoritatea competentă să pronunțe o adopție valabilă este o autoritate judiciară. Astfel, autoritatea competentă, în sensul Convenției europene în materia adopției de copii, încheiată la Strasbourg la 24 aprilie 1967, este instanța judecătorească.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților